

z Uhřetěvsi a z Říčan

POSTNÍ

*Proto i vy buďte připraveni,
neboť Syn člověka přijde v hodinu,
kdy se nenadějete.*

Mt 24,44

Milé sestry, milí bratři...

Jsmo na začátku postního období a já znovu přemýšlím, o čem to vlastně postní období má být. Slyšel jsem už nespočet kázání o tom, co vše si odepřít, abychom se lépe soustředili na to podstatné, na cestu Ježíše z Nazareta, která končí křížem a vzkříšením. A samozřejmě to mají být věci tělesné, odřeknutí se toho, o čem si myslíme, že jsme na tom závislí. Vždyť jde přece o to, abychom pochopili Ježíše jako Krista a žili tak, jak máme, jak to po nás Pán Bůh chce.

Povídal jsem si s dětmi v Benešově o tom, co je to závislost. Dovedl nás k tomu příběh o vyvedení Božího lidu z otroctví. A jedno děvče mi odpovědělo, že o závislostech si povíдали ve škole, protože začíná postní období. O hodinu později jsme měli biblickou hodinu pro dospělé a otevřeli text apoštola Pavla z listu do Říma. *„Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem, tíhnou k tomu, co je duchovní. Dát se vést sobectvím znamená smrt, dát se vést Duchem je život a pokoj. Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce ani nemůže podřídít Božímu zákonu.“* (Ř 8,5-8)

Jakoby to bylo jasné. Jakoby to bylo zřetelně určené. Ale když si uvědomíme, co čteme, přejede nám mráz po zádech. Protože to je nelidské. Co tedy s tím? A právě na začátku postního období?

Trápí mě to, protože s tím nesouhlasím. Jsem přesvědčený, že ani apoštol Pavel to nemyslel tak, jak to dnes můžeme „prvoplánově“ vnímat. Nevím – to se už skutečně nikdy nedovíme. Ale jednu věc vědět můžeme – myšlenkový svět apoštola Pavla byl ovlivněn představami mocenských sfér různých mocností

a démonů. A apoštol byl dítětem své doby. Drze se pokusím parafrázovat text z epistoly do Říma, který jsem zmiňoval: „Ti, kdo zůstávají ve sféře vlivu, ve které si musí vše zasloužit a jsou tak přesvědčení, že v ní mají vše pevně v rukou, se hluboce mylí. Protože to není jakási neutrální zóna, je to sféra, kde vládne mocnost odporující životu. Ti, kdo přijali nabídku žít v prostoru Boží vlády, těm se otevírá život. Právě proto, že v ní skutečně mohou přijmout sami sebe se všemi chybami a hledáním.“

To, co je základní výpověď apoštola Pavla, je pozvání k životu, který z milosti dostáváme od Hospodina v Ježíši Kristu. A Pavel to nijak blíž neurčuje – skutečně se mu tam vejdou lidé nejrůznějších charakterů, nejrůznějších životních příběhů, nejrůznějších obdarování.

Co tedy s postním obdobím? Co s výzvou k připravenosti z Matoušova evangelia? Máme v postním období žít jinak, než žijeme v běžném životě? Jsem přesvědčený, že o to nejde. Jsem přesvědčený, že to, že Ježíš byl za námi poslán do našich životních podmínek, znamená nabídku, že právě v těchto podmínkách, právě v našich konkrétních, každodenních životech, smíme a máme hledat Boží dary, Boží milost a naději. A o této „cestě do sebe“ marnotratného syna, cestě, která ho vedla k návratu domů, je pro mě postní období.

Ve sborovém dopise nabízíme zamyšlení jezuity Anthony de Mella právě na náš text z Matoušova evangelia. Považuji přístup tohoto kněze k životu za velice inspirativní právě v jeho snaze pomoci člověku na cestě přijetí vlastního života jako Božího daru.

Jiří Ort

Co nás čeká

17. 3. v 9:00/ 11:00 *Třicátnické* bohoslužby
(Uhříněves / Říčany)

31. 3. - Sborový den (Uhříněves)

Po bohoslužbách bude společný oběd!
Po obědě přednáška **P. Bargára** o *misii*
Program pro děti zajištěn!

6. 4. od 9:00 akce Ukli me sv t, ukli me esko
(Uhříněves, sraz před kaplí)

10. 4. v 19:30 *Večer s hostem* - Magdalena Trgalová:
"Skotská reformovaná církev"

13.4. od 9:00 Jarní sborová brigáda

Velikonoční bohoslužby (s vysluhováním Večeře Páně)

18. 4. v 18:30 Zelený čtvrtek (Uhříněves - na kruchtě)

19. 4. v 9:00 Velký pátek (Uhříněves)

19. 4. v 9:00 Boží hod Velikonoční (Uhříněves)

19. 4. v 11:00 Velikonoční pondělí (Říčany)

Velikonoční výlet

19.4. ve 12:00 od domu Senior (Komenského nám.) v Říčanech
bezprostředně po bohoslužbách. Tradiční výlet s obědem
(bramboračkou) a opékáním u ohně. Pro všechny věkové
skupiny, okruh lesem k rybníku Marvánek (občerstvení, hřiště)

Večer s hostem: Modlitebna v Truhlářské ulici

V lednu přijal naše pozvání na Večer s hostem br. Jan Mašek a otevřel nám před očima kus zapomenuté historie vzniku protestantské církve v Praze. Tím je budova první protestantské modlitebny v Truhlářské č.8 v Praze 1. Kdo byste si ji chtěli najít, musíte jet na náměstí Republiky – ulice Truhlářská spojuje toto náměstí s náměstím Petřským.

V Praze nejprve vznikla německá vojenská církev augšpurského vyznání (1782) a vzápětí i český sbor AV. Aby mohl vzniknout, museli do něj být zahrnuti evangelíci z okolí Prahy, protože v Praze samotné jejich počet nedosahoval požadovaných 100 rodin. Pro nás je zajímavé, že některé rodiny byly i z Uhříněvsi. Již ke konci roku přišel kazatel Matěj Markovic.

Dům v Truhlářské ulici byl zakoupen v roce 1784 a byl přestavěn do podoby vyhovující potřebám sboru. Ze sálu v patře – dosud taneční – se zřídila modlitebna pro 300 osob, ve zbývajících prostorách domu byly upraveny byty kazatele, kostelníka a kantora. Tyto prostory byly využívány až do roku 1790 i německým sborem. Němcům se podařilo v r. 1790 najít vlastní prostory v kostele sv. Michala v Jirchářích.

Prostory domu v Truhlářské ulici byly využívány až do r. 1863, kdy

sbor a.v. získal kostel u Salvátora. To už se oddělila část sboru helvetského vyznání, která zakoupila v r. 1850 kostel u Klimenta. Nevyužitý prostor v Truhlářské ulici byl pronajímán a nakonec v r. 1905 prodán.

Je kouzelné, že přes znalosti této historie s velkým překvapením našli paní Marta Procházková a pan Marek Fajman tento dům sice ve značně zchátralém stavu, ale zároveň neporušený žádnými stavebními úpravami. V r. 2016 vznikla při synodní radě ČCE komise „Truhlářská“, která je v kontaktu s městskou částí Praha 1 a snaží se domluvit citlivou rekonstrukci s možností využití některých prostor pro evangelické muzeum.

Více podrobností naleznete v Českém bratru 1/2019.

Jiří Ort

O parabilii so Sašom Flekom

V predvečer sviatku sv. Valentína sa v Husovej kaplnke v Uhříněvsi konal ďalší z Večerov s hosťom. Tentokrát išlo o vskutku ekumenické podujatie, nakoľko sa okrem členov nášho zboru zúčastnili i zástupcovia z ríšanskeho zboru Cirkvi bratskej. Ba čo viac, širokým ekumenickým záberom sa vyznačuje i hosť onoho večera, Alexandr „Saša“ Flek. Tento kazateľ, prekladateľ Biblie, učiteľ, vedúci nakladateľstva Biblion či zakladateľ (netradičných) kresťanských spoločenstiev totiž vo svojom živote viery prešiel zásadným a nesmierne zaujímavým vývojom, ako bolo napokon naznačené i v jeho svedectve, ktorým svoje rozprávanie začal. Saša Flek je českej verejnosti známy ako vedúci prekladateľského tímu, ktorý stojí za vznikom tzv. Bible 21. Aj keď išlo nepochybne o vydarený počin, ktorý previedol Písmo do modernej češtiny, význam textu zostával pre mnohých ľudí naďalej nezrozumiteľný. To privedlo Sašu k myšlienke prerozprávať biblické texty (predovšetkým príbehy z evanjelií) spôsobom, ktorý ich zasadzuje do súčasného českého kontextu. Ježiš tak dostáva podobu nezávislého prezidentského kandidáta zo sliezskych Nošovic, ktorý sa obklopí skupinou „ajtákov“ spravujúcich počítačové siete. Nejde však len o pretransponovanie Biblie do moderného šatu. Tieto parafrázy, ktoré pôvodne vznikali ako pravidelné týždňové príspevky na Face-

booku, sú často i svojbytnými interpretáciami s originálnou pointou. Vďaka iniciatíve redaktorky Jany Šrámkovej boli tieto príspevky zozbierané a knižne vydané ako Parabile (Praha: Biblion, 2018). A práve táto publikácia, ktorá koncom minulého roka vzbudila v českej kresťanskej verejnosti nemalý ohlas, bola témou tohto Večera s hosťom.

Podujatie, koncipované ako autor-ské čítanie, sa postupne premenilo na živú diskusiu medzi účastníkmi na také rozmanité témy ako politický výklad Písma, úloha vykladateľského spoločenstva ordinovaných i laikov, biblické preklady pre deti, kritika (náboženských) tradícií z pozície vzťahu medzi Bohom a človekom či miesto rozmanitých „parabilii“ (t. j., historicky a kultúrne podmienených výkladov Písma) v dejinách.

Celý večer tak jasne ukázal, akú nezastupiteľnú úlohu zohráva živé spoločenstvo viery v nikdy nekončiacom procese vykladania Písma – napriek tomu, že aj keď sa ako kresťania líšime vo svojich východiskách i záveroch, sme schopní sa vzťahovať k témam a otázkam, ktoré Biblia nastoľuje. A hodnota projektov ako Parabile spočíva v tom, že tento proces umožňujú a zároveň privádzajú ľudí k biblickému textu.

Pavol Bargár

Zpráva ze života sboru za rok 2018

V loňském roce Pán povolal k sobě dceru dlouholetých členů našeho sboru, manželů Hausenblazových, Ivu, provdanou Hájkovou.

V minulém roce jsme se mohli těšit ze křtu Zorky Šulákové a Valentiny Botošové.

V září jsem byl pověřen administrací FS ČCE v Benešově a od té doby v našem sboru nekážu 3. neděli v měsíci. V roce 2018 se na kazatelně v Uhříněvsi a v Říčanech vystřídali: I. Bargárová, P. Bargár, T. Bisek, P. Hejda, H. Kárová, J. Malý, J. Nečas, R. Škaloud, M. Šulák, H. Švec a P. Zoubek.

Biblických hodin pro starší školní děti se účastnili Sam Dušek a Kristian Křeček. Biblické hodiny pro předškoláky a mladší školní děti se do prázdnin konaly jednou za měsíc, po prázdninách dvakrát měsíčně. Biblické hodiny v Uhříněvsi jsme během roku přesunuli k Boháčům do Říčan – konaly se 1x v měsíci stejně jako biblické hodiny v Říčanech u Trkovských. Biblická setkání po rodinách se konala 2x v měsíci.

Sborové dovolené ve Světnově se účastnilo 5 rodin. Po křtu Zorky Šulákové jsme grilovali na farní zahradě. Na podzim jsme uskutečnili společný oběd, po kterém jsme se vydali na procházku s dětmi. Procházku s dětmi jsme již tradičně uskutečnili na Velikonoční pondělí po bohoslužbách.

V loňském roce jsme změnili podobu vánoční hry dětí. Zvolili jsme pásmo básniček, které se děti naučili doma a setkali se až na generální zkoušce před poslední adventní nedělí. Tento model budeme zřejmě ještě nějakou dobu využívat.

Snažili jsme se nabídnout ve sboru i veřejnosti různá témata při Večerech s hostem. Hosty byli P. Bargár, P. Veber, P. Pokorný, V. Dočkalová, S. Kostiha, a P. Jandajsek Také jsme náš kostel otevřeli koncertům pro veřejnost – vystupovali u nás Slávek Klecandr s Romanem Dostálem a pěvecké soubory Houftet, Hafotet a Akordum. Koncert pěveckého sboru Akordum a koncert S. Klecandra byly benefiční a výtěžek byl určen Středisku Diakonie pro zrakově postižené.

Tradičně jsme se také zúčastnili Noci kostelů. Pro děti připravili vystoupení manželé Schönfelderovi a M. Šulák, vystoupili pěvecké sbory Hafotet a sbor Husovy kaple a na závěr jsme společně zpívali ze zpěvníku Svítá. Hlavním programem byla přednáška Jitky Černošové „Co byste chtěli vědět o Čině a báli jste se zeptat“. V akci Krabice od bot bylo vysbíráno 140 krabic (2x více než v minulém roce).

Trvale dobré vztahy jsou s radnicí v Uhříněvsi – i po změně vedení radnice v podzimních volbách. Od „staré“ radnice jsme dostali dotaci 850.000,- Kč na novou fasádu kostela. Jsme za ni velice vděční. Rok 2018 tak byl do značné míry rokem stavebním. Moc děkuji všem, kdo měli stavbu na starost – především Danu Schönfelderovi a Pavlu Zoubkovi. Zároveň děkuji všem, kdo přispěli finančně – ať už darem nebo půjčkou.

Jsem vděčný, že pokračuje spolupráce především se sociálním odborem na radnici a městským muzeem

Stále probíhá předávání účetnictví od Marie Jiříčkové Ester Kárové. Oběma moc děkuji za starost o sborové finance.

Jiří Ort

Anthony de Mello: *Budte připraveni*

Dříve či později v každém lidském srdci vyrostou touha po svatosti, duchovnosti, Bohu, nezáleží na tom, jak to nazveme. Člověk všude kolem slyší mystiky mluvit o božství, které máme na dosah a které by naše bytí učinilo smysluplným, krásným a bohatým, jen kdybychom ho byli schopni objevit. Lidé jasně tuší, co to asi je, a čtou knihy, promlouvají s guruy, snaží se zjistit, co mají udělat, aby získali tuto těžko postižitelnou věc zvanou Svatost či Duchovnost. Osvojují si různé metody a techniky, duchovní cvičení a poučky, a pak po letech neúspěšného snažení ztrácejí chuť, bývají zmateni a kladou si otázku, kde se stala chyba. Většinou dávají vinu sobě. Snad kdyby prováděli techniky pravidelněji, kdyby byli o něco zanícenější nebo velkorysejší, mohlo se jim to podařit. Ale co vlastně? Vždyť nevědí, co přesně ta svatost, kterou hledají, je; zato rozhodně vědí, že jsou stále jejich životy v nepořádku, stále ještě mívají strach, nejistotu a úzkosti, bývají podráždění, neumí odpouštět, rádi vlastní, jsou ambiciózní a manipulují lidmi. A tak se znovu rázně vrhají do usilovné práce, bez které, jak věří, svého cíle nedosáhnou.

Nikdy se nezastavili, aby popřemýšleli nad tímto prostým faktem. Jejich úsilí je nepovede nikam. Úsilím bude všechno ještě horší, asi tak jako kdybychom hasili požár ohněm. Úsilí nenapomáhá růstu; úsilí, ať už na sebe vezme jakoukoli formu – vůle, zvyku, nějaké techniky nebo duchovního cvičení – nenapomáhá změně. Přínejlepším napomáhá k potlačení a k zakrytí vlastního problému.

Úsilím lze změnit chování, ale nelze jím změnit člověka. Jen pomyslete, jaký typ mentality se prozradí otázkou: „Co musím udělat, abych dosáhl svatosti?“ Není to, jako kdybyste se zeptali: „Kolik musím zaplatit, abych si to mohl koupit? Co musím obětovat? Jaké kázně se musím podrobit? Jaký druh meditace musím provozovat? Představte si muže, který chce získat lásku ženy a snaží se zlepšit svůj vzhled nebo vypracovat své tělo nebo změnit chování a cvičit techniky, jak na ni zapůsobit.

Ve skutečnosti nezískáte lásku cvičením technik, ale tím, že jste jistý typ bytosti. A toho nikdy nedosáhnete úsilím či technikou. A tak je to i s Duchovností i Svatostí. Pro jejich získání se nedá nic „udělat“. To není něco, co se dá koupit, není to cena, která se dá vyhrát. Vše záleží na tom, co jste a čím se stanete.

Svatost není výkon, je to Milost. Milost zvaná Vědomí, milost zvaná Divání se, Pozorování, Pochopení. Kdybyste prostě jen rozsvítili své vědomí a pozorovali celý den sebe i všechno okolo, kdybyste viděli svůj odraz v zrcadle vědomí, tak jako vidáte svůj obraz v běžném zrcadle, tedy jasně, přesně takový, jaký je, bez pokřivení či dodatků, a kdybyste ten obraz zkoumali bez jakéhokoli zavrhování a soudů, prošli byste mnoha úžasnými změnami. Jen byste ty změny neměli pod kontrolou, nemohli byste si je rozplánovat, rozhodnout, jak a kdy se mají uskutečnit. Hojí, mění a k růstu vede právě samo toto nehodnotící vědomí. Ale svým vlastním způsobem, ve svém vlastním čase.

Čeho konkrétně si máte být vědomi? Vašich reakcí a vašich vztahů. Pokaždé, když jste v přítomnosti nějakého člověka, kohokoli, nebo v Přírodě, nebo v kterékoli situaci, různě reagujete, pozitivně či negativně. Pozorujte své reakce, sledujte, jaké přesně jsou a odkud přicházejí, bez jakéhokoli kázání či viny či dokonce touhy nebo snahy je změnit. To je vše, co je nutné, aby ve vás oživila svatost.

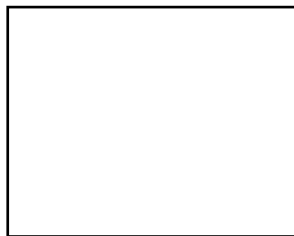
Ale není vědomí samo jisté úsilí? Ne pokud jste ho již okusili. Neboť pak jste porozuměli, že vědomí je radost, radost malého dítěte, které v úžasu poznává svět. Protože i když ve vás vědomí odkryje něco nepříjemného, přináší s sebou vždy i osvobození a blaho. Pak poznáte, že nevědomý život nestojí za to žít, je příliš plný temnoty a bolesti.

Jste-li na začátku ve cvičení vědomí trochu pomalí, nenuťte se do toho. To by bylo jen další úsilí. Jen si své pomalosti buďte vědomi, bez hodnocení a soudů. Pak poznáte, že vědomí v sobě zahrnuje asi tolik úsilí, kolik vydává milenec, který jde navštívit

svou lásku, nebo hladový člověk, který jí, nebo horolezec, který leze na svou oblíbenou horu – musí vynaložit energii, snad prochází i útrapami, ale není to úsilí, je to radost. Jinými slovy, vědomí nenamáhá.

Přinese vám vědomí svatost, po které toužíte? Ano i ne. Vlastně, nikdy to nezjistíte. Protože pravá svatost, ta, které nelze dosáhnout pomocí technik, úsilí a potlačování, tato pravá svatost si naprosto není vědoma sebe sama. Člověk o její existenci nemá ani ponětí. Krom toho, ani vám nepřijde na mysl, protože pomýšlení na vlastní svatost vás zcela opustí, až budete žít z okamžiku na okamžik, až budete pomocí vědomí žít plný, šťastný a jasný život. Stačí, když budete pozorní a bdělí. Neboť v tomto stavu vaše oči uvidí Spasitele. Nic jiného, absolutně nic jiného. Ani bezpečí, ani lásku, ani sounáležitost, ani krásu, ani sílu, ani svatost – na ničem jiném už nebude záležet.

(A. de Mello: *O cestě*, str.7-10, nakladatelství Cesta 2002)

Farní sbor ČCE v Uhříněvsi a v Říčanech

telefon: 211 222 198

mobil: 607 886 447

<http://uhrineves.evangnet.cz/>

redakční e-mail: mirasul789@gmail.com